

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Løste Session.

31te Møde.

Lørdagen den 10de Novbr. Kl. 12.

(Fortfat).

Fsberning (fortfat): Vi ere underordnede, vi ere, som det ærede Medlem sagde, Undersaatter af Monarchiet, som maae underkaste os dets Love; men det, jeg søger at værgе om, er, at man ikke fra Administrationens Side med for stor Genfæidighed, og overseende Befolkningens Trang, skal benytte Leiligheden til at foretage en Indkaldelse og gjøre Skridt, som ved moden og alvorlig Overveielse med andre Mænd i Statsstyrelsen, som mere ere kaldede til at paasee Befolkningens Tarv, maafee kunde blive opgivet. Mit Forslag er altsaa mere for at værgе om den her omhandlede Klasse af Mandstabet, end det egentlig har nogen væsentlig Betydning for den hele store Masse. Denne vil ikke kunne benyttes; det er der ikke Midler til, ikke Evne til; men der kan tages 100 og 200, pluffede ud høit oppe i den værnepligtige Befolkning. Det have vi seet under den forrige Krig, da Folk lige til 36, 37 Aars Alderen reves ud af deres daglige Syssler, blot for at tilfredsstille et saadant Dnske. Jeg for min Part betragter det som et Svaghestegn fra den militaire Myndighed at holde fast ved et saadant Forhold; jeg seer deri et Beviis for, at den ikke forstaaer at bruge alle de Midler, der ere givne den til at uddanne af det store Antal Mandskab, den har til Tjeneste, det fornødne Antal indenfor de 8 Aars Aldersklasser. Det har for Armeen,

for Krigsbestyrelsen, efter min Mening virkelig ingen Betydning; naar den veed, at det ikke kan være saaledes, vil den finde Midler til at hjælpe sig; men det har for de Personer, der kunne blive ramte af en saadan Beslutning, en overordentlig stor og vigtig Betydning. Det er ikke nogen ringe Ting for en Mand, hvis hele Velstand og borgerlige Stilling maafee beroer paa hans personlige Nærverelse, det er, siger jeg, ingen Spøg for ham at blive pludselig udreven af sin Stilling og sat ind i Krigens Tummel, maafee for flere Aar. Den næste Paragraph, jeg har stillet Endringsforslag til, er § 33 om Indkaldelse til Forstærkningen. Det er ikke, fordi jeg har Noget imod de i Lovudkastet opførte Bestemmelser; men jeg anseer dem for overflødige, naar mit Forslag til § 32 bliver antaget; thi saa opgaae de i § 33 indeholdte Bestemmelser i § 32. — Jeg har endvidere stillet Forslag til § 34 om Stillingen til Forstærkningen. Der staaer: „vedkommende militaire Myndighed“, hvilket jeg foreslaaer forandret til „Udskrivningschefen.“ At henwise til vedkommende militaire Myndighed som nødvendig Betingelse er at paalægge en overordentlig stor Byrde. Derfor vor Hærforsatning var overholdt saaledes, som den skulde være, saa at Bataillonsdepoterne vare tilstede temmelig nær de Kredse, hvorfra Udskrivningen til dem kommer — idetmindste i de enkelte Landsdele — vilde det at henwise til den militaire Myndighed ikke føre saamegen Ulempe med sig; men naar Bataillonerne ere forbeelte som nu, ikke alene den bevægelige Deel, men ogsaa de Depoter, der efter Hærplanen have et vist bestemt Sed, hvor de skulle være, saa bli-